

„אחי גזל ממני את כל הכסף שלי, 20 אלף ל"י

וגם הבטיח לי אשה - ולא נתן אשה."

הרצליה ובת-לאביב, בתחנה המרכזית, כשהוא מקבץ נדבות. הלכתי אליו ואמרתי לו תפסיק. זה לא יפה. איך אתה עושה לי בושות. אני אדם מכובד כאן בכפר, חבר ועד.

הוא הבטיח לא לקבץ יותר. אבל כל פעם היה מבטיח - וכל פעם הייתי שומע שהוא מקבץ מחדש."

מתנה -

וחרטה

מי משיך יחיאל ומספר:

„תקופתימה לקחתי אותו איתי לעבוד. אבל המנהל שלי בפרדס אמר לי לא לקחת אותו יותר. הוא אמר: מה יהיה אם איזה נחש ינשוך את הזקן? או אם המנהל אמר ככה, מה אני אעשה? השארתי אותו בבית. הרי בסופו של דבר יש לי עסקים משלי שאני צריך לטפל בהם. אני לא אמרתי לו ללכת לקבץ

פרוטה - צעיר מעניק פרוטה לקבצן, במרכז המסחרי של שיכון נווה-עמל, אשר בהרצליה. חבר הוועד טען שאחיו עושה בושות.

לפרוטה - גם בהולכו בדרך, מושטת תמיד ידו של יוסף חמדי. מראהו מעורר הרחמים, החיוני למקצוע, ממלא את היד בנדבות. פעילות ענפה בתחנה המרכזית.

נדבות. אבל אם הוא הלך - מה אעשה? אני יכול לשמור עליו?

וגם מלבד הנדבות הוא היה עושה לי בושות. למשל, יום אחד הוא בא ואמר לי שנתן במתנה לבית-הכנסת בכפר שני ספרי תורה ועוד 4,000 לירות. אחרי כמה ימים התחרט וביקש הכסף בחזרה. איך אפשר להתנהג ככה? או עשיתי לו משפט בענין זה, והגענו לפשרה שהוא יקח בחזרה ספר תורה אחד, וספר שני ישאיר למושב.

נתן הלוואה

והתחרט

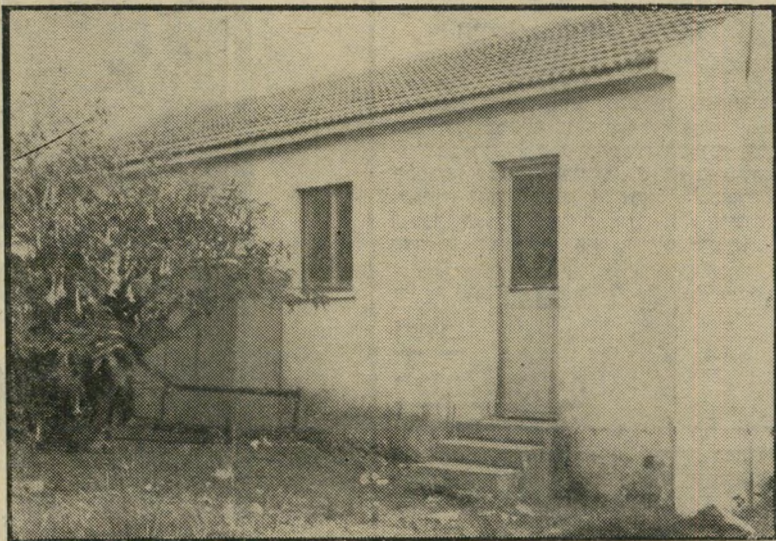
כמה עוד טיפלתי? למשל, הדירה ש- היתה לו בראש-העין. קנינו אותה מעמ"ד דר ומכרנו אחר כך. כמעט ולא יצא מזה רווח. קנינו מעמידד בסך 3,800 לירות, ומכרנו ב-4,000.

בכלל טיפלנו בו כל הזמן. הוא היה נותן לכל מיני אנשים כספים. למשל, הוא נתן לאחד מתברי הכפר, לראובן מדר, 266 לירות. אחר כך הוא בא אלי שאני אוציא את הכסף בחזרה. עשינו על זה בוררות. תמיד הוא היה נותן לכל מיני אנשים להחזיק את הכסף שהוא היה מר- ויח. אני בכלל לא רציתי לטפל בזה. עשיתי את זה בחוסר רצון.

(המשך בעמוד 34)

הבית המכואר ביתו המרשים של יחיאל, חבר ועד הכפר. הבית נראה חדש, נחשב לבית היפה ביותר במושב, שחבריו רובם עולים מתימן, בעלי הכנסות נמוכות.

הבית הדל ביתו של הקבצן, שנשכר למענו על-ידי אחיו יחיאל. שני חדרים, המכילים מיטה בחדר אחד, ארון ישן בחדר השני.

יחיאל, שהוא חבר ועד הכפר, עובד כשכיר בפרדס. אך יש לו משק משלו. הכולל גם רפת. לדבריו, מצבו הכספי מצויין - אבל טבח שלא בגלל יוסף. מה פתאום? להיפך. אני בזבזתי עליו כספים. נתתי לו הכל - והוא הלך ודפק אותי ככה."

אמרתי לו:

תפסיק

לקחתי אותו אלי. השבתי שיישאר קצת זמן. עד שהכאב יעבור. אבל עבר זמן, והוא בכלל לא רצה ללכת. הוא בני קש שיעבירו לו את הקיצבה של הסעד לכפר הרוצים. „אחרי כמה זמן, שמעתי מחברים כאן בכפר שראו אותו בכל מיני מקומות ב-

מספר יחיאל: „לפני כשנתיים, באו בשעה שתיים בלילה להעיר אותי. הודיעו לי שבתיה, אשתו של אחי החורג מתה. נסענו לראש-העין ומצאנו את הזקן מסכן. ממש ריחמתי עליו.

„לאבא שלי היו שמונה נשים, בגלל זה אנחנו אחים חורגים. אבל אני מאוד ריחמתי עליו. כל המשפחה ריחמה עליו. בהלוויה, הוא נשען עלי, ובכה: מה אני אעשה. מה אני אעשה? הוא ביקש ממני שאני אקח אותו אלי.

מצטרפת:

יודע שלקבצן יש רכוש של 20 אלף ל"י. כספי הקבצן הופקדו אצל אנשים רבים.